

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU POVERENIÇKU AGENCIJU</p>
---	--	---

ASC-09-0067

U parničnom postupku

Tužioc

1. [REDACTED], iz sela Surčina, Uroševac;
2. [REDACTED], iz sela Rahovica, Uroševac;
3. [REDACTED], iz sela Nekodin, Ferizaj/Uroševac;
4. [REDACTED],
Ferizaj/Uroševac;
5. [REDACTED], iz sela Plešina, Uroševac;
6. [REDACTED], iz Varoš Sela, Uroševac;
7. [REDACTED], Uroševac;
8. [REDACTED], Uroševac;
9. [REDACTED], iz sela Jerli Prelez, Uroševac;
10. [REDACTED], Uroševac;
11. [REDACTED], iz sela Greme, Uroševac;
12. [REDACTED], Uroševac.

protiv

Kosovske agencije za privatizaciju

tužene/žalioca

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winklehofer, predsednik PKVS-a, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Lisa Helin, sudije, nakon većanja održanog 9. marta 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana.

Ovim se potvrđuje rešenje Sudskog veća (SCEL-09-0011) od 17. septembra 2009. godine, kojim je spisak radnika koji su stekli pravo na naknadu proglašen nevažećim i ništavim.

Činjenično stanje i proceduralni tok:

Dana 17. septembra 2009. godine, Sudsko veće izdalo je rešenje proglašavajući spisak radnika koji su stekli pravo na deo prihoda od privatizacije ništavnim i nevažećim. Sudsko veće obustavilo je postupak po ovom predmetu i naložio je tuženome/žaliocu da objavi novi spisak radnika prema zakonu.

Žalilac/Tuženi podneo je žalbu na to rešenje 23. oktobra 2009. godine, tvrdeći da rešenje krši Uredbu UNMIK-a 2008/4 i traži nove činjenice i dokaze.

U žalbi se ističe da je KAP u pismu od 28. septembra 2009. godine na vreme obavestila predsednika Posebne komore Vrhovnog suda o postavljanju međunarodnog civilnog predstavnika Evropske unije ICO-ICR/EUSR i (u međuvremenu) međunarodnog člana Odbora za preispitivanje spiska radnika pri KAP-u.

Žalilac/Tuženi izričito je tvrdio da je ga je Posebna komora obavestila da po predmetu SCEL-09-001(Ramiz Sadiku) nema potrebe da ponovo objavi spisak. I tvrdi da je Posebna komora time učinila presedan. Prema tome žalilac/tuženi traži da se rešenje Sudskog veća izmeni tako da je ponovno objavljivanje novog spiska radnika nepotrebno.

Pored toga žalilac/tuženi navodi da nakon osporenog rešenja i nakon osnivanja Odbora za preispitivanje spiska radnika, spisak radnika DP LUBOTENI preispitan je i nije bilo promena u poređenju sa prethodnim spiskom.

Međutim, uzimajući u obzir činjenicu da žalba tuženoga/žalioca nije bila dopunjena, Posebna komora je 13. novembra 2009. godine izdala nalog tražeći da tuženi/žalilac podnese u roku od 14 (četrnaest) dana od potvrde prijema ovog naloga shodno članu 60.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 kopiju rešenja na koje je podneta žalba, kao uslov dopustivosti žalbe.

Ovim je nalogom tuženi/žalilac takođe jasno obavešten da Sudsko veće nije pravno obavezano svojim prethodnim rešenjima. Žalbeno veće takođe nije videlo razlog zbog kojeg tuženi/žalilac nije bio obavezan da deluje prema članu 10.3 Uredbe UNMIK-a 203/13 po predmetima u kojima je PKVS proglasila originalni spisak ništavnim i nevažećim.

Dana 14. decembra 2009. godine, tuženi/žalilac odgovorio je na nalog PKVS-a podnoseći kopiju rešenja kojim su postupci po predmetu SCEL-09-0011 obustavljeni do objavljivanja novog spiska radnika u skladu sa zakonom. Ovo je rešenje obustavilo samo postupke po predmetu SCEL-09-0011 do „objavljivanja važećeg spiska radnika prema zakonu“. To ne uključuje ni jedno drugo rešenje. U svom podnesku od 22. oktobra 2009. godine žalilac (barem što se tiče engleskog prevoda) izgleda da osporava rešenje Sudskog veća u kojem stoji da je prethodni spisak radnika ništavan i nevažeći, izričito tražeći da se to rešenje izmeni i dopuni.

Zbog ovog podneska žalba nije jasna, prema tome PKVS je u drugom nalogu od 21. decembra 2009. godine naložila tuženiku/žaliocu da u roku od 7 (sedam) dana dostavi pojašnjenje u vezi s podneskom od 14. decembra 2009. godine.

Tuženi/Žalilac je odgovorio na nalog suda 29. decembra 2009. godine, tako što je podneo kopiju rešenja kojim je spisak radnika proglašen ništavnim i nevažećim.

Žalbeno veće smatralo je da je neophodno da se izda treći nalog od 13. januara 2010. godine u kojem se od tuženog/žalioca traži da u roku od 3 (tri) dana od prijema tog naloga dostavi pojašnjenje u vezi s podneskom od 14. decembra 2009. godine i svoj podnesak od 29. decembra 2009. godine, budući da tuženi/žalilac nije uspeo da pojasni, kao što je traženo u sudskom nalogu od 21. septembra 2009. godine, na koje je rešenje Sudskog veće od 17. septembra 2009. godine podneta žalba. Tuženome/žaliocu se takođe nalaže da pojasni koje rešenje namerava da ospori ili da li tuženi/žalilac želi da ospori oba rešenja. Tuženi/žalilac takođe mora da jasno pojasni u kojem obimu on želi da promeni osporeno rešenje.

Pravno obrazloženje

Žalba je dopustiva, ali neosnovana. Na osnovu člana 63.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Žalbeno veće odlučilo je da ne održi umeni deo postupka.

Član 67.5 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 predviđa da će konačni spisak radnika, kako je odlučeno Upravnim odborom u vezi sa članom 10.2 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i osnovano shodno članovima od 67.2 do 67.5 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, biti objavljen u skladu s članom 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/13. To znači da je jedan od uslova da spisak bude važeći njegovo objavljivanje shodno članu 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/13, što znači da spisak treba da bude objavljen tokom dva uzastopna radna dana i tokom narednog vikenda u glavnim publikacijama na albanskom jeziku koje se distribuiraju širom Kosova i u glavnim publikacijama na srpskom jeziku.

Spisak je u skladu s članom 10.2 Uredbe UNMIK-a 2003/13, ukoliko ga Agencija pregleda i uskladi.

Budući da KPA kao Agencija, u skladu s važećim zakonom Kosova, iako bi trebala da bude ta koja će se baviti privatizacijom DP-a i raspodelom 20 % prihoda radnicima koji su stekli pravo na naknadu ne deluje više u tom području svojih odgovornosti, i budući da je žalilac preuzeo te odgovornosti na osnovu (ne direktno primenjivog) Zakona o Kosovskoj agenciji za privatizaciju (KAP)" (Zakon br. 03/L-067) Posebna komora prihvata aktivnosti KAP-a kao očiglednu činjenicu da se radnicima omogući da učestvuju u procesu privatizacije kako bi imali delotvoran pristup sudu u smislu člana 6. Evropske Konvencije o Ljudskim pravima. To ne znači da Posebna komora prihvata Zakon KAP-a kao zakon koji važi na Kosovu. Međutim, da bi se sproveo siguran i pravičan proces privatizacije taj KAP Zakon mora da bude važeći i obavezujući u procesu privatizacije. PAK, delujući kao sledbenik KPA u području privatizacije, prema tome treba – barem u ovom kontekstu – da se povinuje pravilima koja su postavljena zakonom o KAP-u.

Član 24.1 Zakona o Kosovskoj agenciji za privatizaciju (KAP) (Zakon br. 03/L-067), prema kojem je KAP osnovana kao ustanova, navodi da će Agencija osnovati Odbor za preispitivanje spiska radnika. Takvi Odbori moraju se sastojati od tri člana, jedan od kojih mora da bude međunarodni član kojeg imenuje Međunarodni civilni predstavnik (član 24.2 Zakona O KAP-u). To lice predsedavaće Odborom za preispitivanje spiska radnika (član 24.2 Zakona o KAP-u). Bilo koje lice koje smatra da je oštećeno bilo kojim delovanjem ili greškom Agencije imaće pravo da podnese pismenu molbu tražeći da Odbor za preispitivanje spiska radnika preispita to delovanje ili grešku. Član 24.7 Zakona o KAP-u navodi da Posebna komora može da ospori bilo koje konačno rešenje Agencije, uključujući i rešenje koje izda Odbor za preispitivanje spiska radnika. To navodi da je KAP organizovala svoju unutrašnju kontrolu u smislu da je Odbor za preispitivanje spiska radnika kao što je istaknuto u zakonu odgovoran za pregled shodno članu 10.2 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i da je spisak konačan jedino kad ga pregleda Odbor za preispitivanje spiska radnika.

U vezi sa spiskom koji pregleda Odbor za preispitivanje spiska radnika nakon svog osnivanja, a za koju žalilac tvrdi da ispunjava gorenavedene uslove važećeg preispitivanja spiska, uslovi objavljivanja shodno članu 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/13 nisu bili ispunjeni. Činjenica da su spiskovi identični nije relevantna, jer je spisak konačan jedino kada je preispitan.

S obzirom na objavljivanje konačnog spiska radnika nakon osnivanja Odbora za preispitivanje spiska, tuženi/žalilac se poziva na SCEL-09-001 (Ramiz Sadiku) kao presedan. U SCEL-09-001 (Ramiz Sadiku), Žalbeno veće nikad se nije bavilo stvari koja je proistekla iz ovog predmeta, jer je tuženi/žalilac povukao žalbu. Prema tome, tuženi/žalilac ne može da tvrdi nedoslednost sudske prakse. Važno je istaći da Žalbeno veće Posebne komore nije obavezano rešenjima koje izdaje Sudsko veće Posebne komore, kao i to da Sudsko veće nije obavezamo svojim prethodnim rešenjima.

Prema tome, žalba je odbijena kao neosnovana. Rešenje koje je izdalo Sudsko veće 17. septembra 2010. godine ostaje na snazi. Rešenje u vezi s troškovima nije doneto.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija EULEX-a [potpisano]

Torsten Frank Koschinka, sudija EULEX-a [potpisano]

Eija-Liisa Helin, sudija EULEX-a [potpisano]

Tobias Lapke, upisničar EULEX-a [potpisano]